

העולם הבניני

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות, שיוענק מדי שבוע. הזו"כ השבוע הוא הקורא יואב צבר, תל-אביב.

איך הצליח אשכול להרכיב מנושלה

את השוטרים העביר באופן זמני (עד ש"מפ"ם תחזור לממשלה) למשרד-החקלאות, יחד עם המונימיקר, מפני שאת מועצת הלול, הירקות והפירות העבירו למשרד הבטחון, אחרי שהוציאו ממנו את הצבא. כדי להעביר לסמכות משרד ראשי-הממשלה, אחרי שהכניס את הצבא למשרד ראשי-הממשלה, היה במשרד הזה יותר מדי, הרי ציא משם את הראש והעבירו אותו למשרד הדתות, מפני שמשרד-הדתות התרוקן לגברי אחרי שהוציאו ממנו את היהודים. עם היהודים היתה בעייה קשה מאוד, מפני שאף אחד לא רצה לקחת אותם, או הכניס לוי אשכול לממשלה את אלמוגי כשר בליתיק, שממנו כבר לא היה מה לקחת מפני שלא היה לו תיק. כך הצליח אשכול להרכיב את הממשלה.

פשוט מאוד: מינה את יגאל אלון כשר העבודה, אבל הוציא מסמכות משרד העבודה את אנף ה"שיכון, את הביטוח הלאומי ואת מחלקת העבודות הציבוריות. את שלושת אלה הע"ביר למשרד-הדואר שהיו לו עכשיו יותר מדי סמכויות, לכן הוציא ממנו את הבולים והעביר אותם למשרד-החינוך. במשרד-החינוך השאיר הכל על מקומו וולת בתי-הספר, שאיתם העביר לסמכות משרד-הבריאות, אחרי שהוציא משם את החולים ואת הרפואה הווטרנרית, כדי ל"העביר אותם למשרד הסעד. במשרד-הדואר הוציא את העניינים, והעביר אותם למשרד-הפיתוח, שנשאר מחוסר-עבר. דה אחרי שהוציאו ממנו רק את השוטרים.

מזה צוחק בן-גוריון

מעשה השבוע: העשירי למנין

אשכול: מה, לעזאזל, יש להם לעשות שם?
יזדה: אני לא יודעת. אבא, אמא, דוד, דודה, כולם הלכו לסיכנות בירושלים. מתי יבואו, לא יודעת.
אשכול: סוכנות, הא! (מסתובב ויוצא בריצה מן הבמה).
סוף מערכה שניה

המשתתפים: ביג'י, אשכול, ילדה קט'נה, נסים בראזאני, נהג מונית, 2 אנשי ש.ב., נשיא המדינה.

מערכה ראשונה

(ביג'י יושב במשרדו, חסר-סבלנות, וכל דגע מסתכל בשעון. הדלת נפתחת ונכנס אשכול.)
ביג'י: עכשיו את בא? הרי בעוד חמשה רגעים עלי להיות אצל הנשא!
אשכול: רצתי כל הדרך!
ביג'י: יכולת לקחת טכסי. אני יושב פה בקוצר-רוח ואתה משחק לך. האם הכל גמור?
אשכול: הכל.

ביג'י: קואליציה כבר יש?
אשכול: יש.
ביג'י: נתת לדתם מה שרצו?
אשכול: נתתי.
ביג'י: וסיעה ב' לא עשתה צרות?
אשכול: עשו קצת, אבל עכשיו הם בסדר.

ביג'י: לא יתחרטו?
אשכול: לא יתחרטו היום. אתה יכול ללכת לגשוי בלב שקט.
ביג'י: (מסתכל בשעון) הכל בסדר? אני יכול ללכת?
אשכול: מאה אחוז.

(ביג'י קם ומתחיל ללכת. ברגע שהוא פותח את הדלת, הוא נזכר פתאום.)
ביג'י: ושר כורדי הכנסת?
אשכול: אוי ואבוי!
ביג'י: מה אוי ואבוי?
אשכול: שכחתי שר כורדי.
ביג'י: (בזעם) איך יכולת לשכוח דבר כזה?!!
אשכול: הסיעה ב' כליך בילבלה לי את המוח ברגע האחרון, עד ששכחתי את הכורדי.

ביג'י: (בזעם גובר והולך) איך יכולת לשכוח דבר כזה? אני כל הזמן חוזר ואומר שלוש משימות הדרו הכי חשובות, זה נשא כורדי ואלוף כורדי ושר כורדי, ואתה בא עושה כל מה שאני אומר פלסטר ולא מכניס לי אחד כזה לממשלה!

אשכול: פשוט שכחתי...
ביג'י: דבר כזה לא שוכחם! אני נותן לך עוד חמשה רגעים זמן, ואני רוצה לראות שר כורדי בממשלה שלי!
אשכול: אז תן לי עשרה רגעים.
ביג'י: חמשה רגעים אמרתי!!! (אשכול קם ויוצא מהר, כשהוא מ"מלמל לעצמו... בסדר, חמשה רגעים...)

סוף מערכה ראשונה

מערכה שניה

(צריף מס לנפול במושב אופנים. אש"כול מגיע בריצה ודופק על דלת ה"צריף. ילדה קטנה פותחת את הדלת.)
אשכול: כאן גר נסים בראזאני?
ילדה: אבא לא בבית.
אשכול: מה זה לא בבית? זה כבר הצריף החמישי שאומרים לי - אבא לא בבית! לאן נעלמו כל הכורדים?
ילדה: אבא לא בבית. הלך עם כולם אל הסוכנות בירושלים.

מערכה שנייה
(לפני בנין הסוכנות היהודית בירוש"ם. לים. קהל רב יושב על המידרכה. אש"כול נדחק פנימה.)

אשכול: מי כאן נסים בראזאני?
נסים: זה אני, מה יש?
אשכול: בוא אתי!
נסים: למה?
אשכול: בוא אתי. יש לי דבר טוב בשבילך.

נסים: אני לא הולך מכאן. אנחנו שובתים כאן שביתת שבת נגד ה"סוכנות, עד שלא יורידו לנו המכסה!
אשכול: איזה מכסה?
נסים: זה המכסה של הבורות בשביל הקרו הקיימת. אנחנו אין לנו כוח לחפור מאה בורות ליום קבלנות ורוצים שש לירות ולעבוד כמה שיש כוח.

אשכול: עזוב שטויות! בן-גוריון רוצה אותך מיניסטר.
נסים: מיניסטר שמיניסטר. קודם שיתן שש לירות יומית ואחר כך אני אולי הולך.
אשכול: (בחפזון) אין לי זמן, נסים. אני מוכרח אותך תיכף ומיד בש"ביל לעשות אותך מיניסטר...
נסים: אתה עושה מורידים את המאה בורות ליום קבלנות?
אשכול: עזוב אותי עם הבורות! אתה מיניסטר לעבודות ציבוריות!

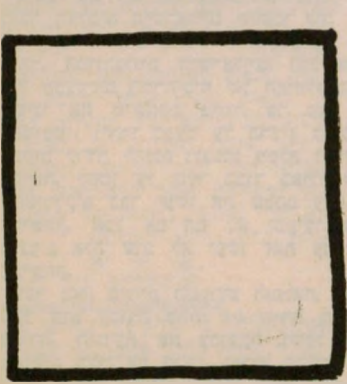
נסים: אתה אל תגיד עזוב בורות! אנחנו פה שביתת שבת. לא זזים מפה אפילו סנטימטר אחד. אני כבר מכיר טריקים כאלה. מיניסטר שמיניסטר...
אשכול: (בקוצר רוח) אין לי זמן נסים...

נסים: אם אין לך זמן, לא צריך. אני פה אשב כל החיים שלי עד ש"סוכנות מבטלים קבלנות או נותנים לנו עבודה אחרת... אשכול עוזב אותו ביאוש עמוק כש"הוא ממלמל לעצמו: איפה נוקחים פה כורדי אחר...)

נהג המונית: לאן לנסוע, אדוני?
אשכול: קח אותי לאיזה כורדי.
נהג: איזה כורדי?
אשכול: לא חשוב. אני צריך כורדי אחד דחוף!

נהג: אבל איזה כורדי?
אשכול: לא חשוב, העיקר שיהיה כורדי.
נהג: אתה לא יודע כתובת?
אשכול: מה אתה שואל אותי?
נהג: אנא כורדי!
(ברגע זה נפתחת הדלת של המונית ושני אנשי ש.ב. תופסים את הנהג ו"גוררים אותו החוצה).
מסך

השקשת

מי שלא הצליח לפתור את כותרת הקשקשת שיהפוך את הגליון.

השקשת
השקשת
השקשת

מאגדות היער העברי: בול העץ והתולעת

(אגדה לילדים קטנים עם מוסר-השכל)
אחד לישון. תיק תיק, ביום ובלילה. לימים עבר שם מעשן רהיטים שהיה מומחה גדול להוציא תולעים מיץ. שמע גם הוא את התיק תיק ואמר לחב"רים, שאם יתנו לו את בול-העץ לכמה שנים, יוציא ממנו את התולעת. נתנו לו החברים את בול-העץ בשמ"חה, ומעשן-הרהיטים לקח אותו לחוצ"ל לארץ והכניס אותו לחדר עשן, אבל התולעת היתה חזקה מאוד ולא מתה. חזר מעשן-הרהיטים ואמר לחברים: פה לא יעזור שום עשן. פה התולעת חזקה מאוד, ואם לא תעשו משהו, לא תוכלו לישון בלילה. מה לעשות? שאלו החברים. שאלו את התולעת! אמר מעשן-הרהיטים.

איישם בגליל, בקיבוץ שתול על פלגי מים, צמח בשלוה עץ אלון, גבוה ונישא. לא הרבה שנים צמח האלון ככה, כי עוד בהיותו צעיר לימים כרתו אותו ועשו ממנו בול-עץ והעמידו עליו סדן, שעליו חיטלו את לוח הלחי"מה של העם היהודי. אחרי שגמרו לחשל את כל רוח ה"לחימה של כל העם היהודי, לקחו את הסדן לנגב לחשל עליו את רוח ה"לחימה, ובול-העץ נשאר יתום והת"גלגל ללא תפקיד בחצר בית-הספר. כיון שבול-העץ התגלגל בחורף, ב"גשם וברוח, נכנסה לתוכו תולעת עץ קטנה שהתלה לכרסם אותו מבפנים וקול הכרסום נשמע למרחוק: תיק, תיק, יום וילילה, יום וילילה, היה הקול הזה, תיק תיק, יוצא מתוך בול העץ, וכל מי שעבר על ידו, שמע תיק תיק, ולא יכול היה לישון. זה לא בסדר, אמרו כולם לבול העץ. תיק תיק, ענה בול-העץ, ולא נתן לאף

טעות לעולם צודקת

יוסף אלמוגי, שר בלי תיק (דבר) יואב צבר, תל-אביב
פלוגי אלמוגי יחשיך לכהן כמד"כיר מפא"י.
אחדות האבודה הצטרפה לקואליציה מצומצמת (הבוקר)
ראובן שגריל, ירושלים
כאשר עבדנו, עבדנו.
ראש הממשלה הציל את השרים החודשים בפני הכנסת (דבר לילדים)
לוי לוי, שערים
בעזרת הנשמה מלאכותית?
דב יוסף, מי שהיה שר ההספקה והקיבוץ בימי הצנע (דבר)
תיים שרון, תל-אביב
קיצוב גלוי.